

6. Чабан В.П. Адміністративні нормативно-правові акти органів публічної адміністрації. Науковий вісник КНУВС № 1 2008. – С. 25 - 31.
7. Афанасьев К.К. Административный договор: Учебное пособие. – Луганск: РИО ЛАВД, 2002. – 72с.
8. Бахрах Д.Н., Демин А. В. Административный договор: вопросы теории // Российский юридический журнал. – 1995. – № 2. – 69-79с.
9. Битяк Ю.П. Административное право Украины. – Харьков: Право, 2003. – 576с.
10. Демин А. В. Общие вопросы теории административного договора.- Красноярск, 1998. – 93с.
11. Иванов В.В. Общие вопросы теории договора. – М.,2000. – 160с.
12. Стефанюк В.С. Понятие, признаки и публично-правовая природа административного договора. // Право Украины. – 2003. – №4. – С.105-106.

Аббасов Р.Г.,
слухач 5-В курсу ННІЗДН НАВС

РЕАЛІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРОЯВ НЕПОВАГИ ДО СУДУ

Прояв неповаги до суду – на сьогоднішній день є актуальною проблемою у судах будь-якої інстанції та юрисдикції. Нажаль, дана проблема є проявом низької правової свідомості і культури у суспільстві. Так, у професійному середовищі, в останні роки прояв неповаги до суду є досить звичним, повсякденним явищем, у той час, як ще десять років потому дана проблема не була такою по суті, адже такі випадки у суді були, рідким і обурливим явищем.

В останній час, ми бачимо, що держава почала приділяти увагу вирішенню проблеми прояву неповаги до суду. З одного боку, Рада суддів України прийняла Рішення від 4 листопада 2016 року №74 «Щодо необхідності реагування суддів судів України на прояви неповаги до них у судовому процесі» та Рішення №62 від 26 жовтня 2018 року «Про схвалення Рекомендацій щодо притягнення до відповідальності за неповагу до суду», якими звернула увагу суддів на необхідність реагування на прояви неповаги до суду з метою забезпечення незалежності суду та схвалила рекомендації щодо притягнення до відповідальності за неповагу до суду, а з іншого -

Законом України «Про Вищу раду правосуддя» від 21.12.2016р., викладено статтю 185-3 КУпАП «Прояв неповаги до суду» у новій редакції. Відтепер неповага до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача або в непідкоренні зазначених осіб та інших громадян розпорядженню головуючого чи в порушенні порядку під час судового засідання, а так само вчинення будь-ким дій, які свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (раніше – від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян). А ті самі діяння, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, дають можливість застосувати до правопорушника більш суворі стягнення - штраф від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Як вірно вказує Д.В. Лученко, законодавець традиційно пов'язує вирішення проблеми у тій чи іншій сфері саме з підвищенням рівня відповідальності. Варто зазначити, що такий підхід дуже рідко призводить до очікуваних результатів, оскільки суворість санкцій без створення системи притягнення до відповідальності що діє невідворотно, не здатна забезпечити належний превентивний ефект. Саме на цьому наполягають Д.В. Лученко і О.О. Крестьянінов у своєму науково-практичному посібнику «Прояв неповаги до суду: проблематика застосування господарськими судами заходів адміністративної відповідальності». Автори зазначають, що станом на 1 грудня 2015 року у Єдиному державному реєстрі судових рішень у розділі «Господарське судочинство» міститься лише 2 постанови у справах про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 185-3 КУпАП «Прояв неповаги до суду». І це при тому, що КУпАП створив всі необхідні передумови, щоб судді притягували правопорушників за прояв неповаги до суду за унікальною для цього нормативного акту в сенсі простоти і швидкості процедури. Так, у разі вчинення правопорушення у формі прояву неповаги до суду, суддям, наприклад, господарського суду:

- 1) не потрібно було складати протокол про адміністративне правопорушення (ч. 1, 4 ст. 258 КУпАП);
- 2) справа розглядалася на місці тим самим судом (суддею), що виявив правопорушення протягом однієї доби (за ч. 1 ст. 185-3

КУпАП), що значно спрощувало розгляд (ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 277 КУпАП);

3) постанова у даній справі не оскаржувалася і була остаточною навіть у тих випадках, коли особа, яка притягувалася до відповідальності, оспорювала допущене правопорушення і адміністративне стягнення, що на неї накладалося (це єдиний склад, серед передбачених у КУпАП, який мав такі «пільги») (ч. 2 ст. 221-1);

4) диспозиція частини 1 ст. 185-3 КУпАП містить оціночні поняття, які надавали додаткову свободу суду у визначенні конкретних проявів зневаги до суду.

Запроваджуючи адміністративну відповідальність за прояв неповаги до суду у вигляді виправних робіт і адміністративного арешту, законодавець був змушений переглянути і зміст норми, ст. 221-1 , передбачивши можливість оскарження постанов у даній справі. Тобто, посилення відповідальності за ст.185-3 КУпАП, призвело до ускладнення процедури її застосування до осіб, винних у вчиненні даного правопорушення. Це, у свою чергу, призведе до того, що судді вкрай неохоче будуть використовувати даний механізм примусу.

Отже, можна дійти висновку, що даний підхід, обраний законодавцем, є помилковим. Посилення заходів відповідальності за прояв неповаги до суду, нажаль, не вирішить дану проблему. Запровадження процедури оскарження постанови про накладення адміністративного арешту, у даному випадку, є необхідною мірою, але тільки ускладнює процедуру боротьби з даним проявом, робить норму мертвою. На наше переконання є сенс повернення до старої редакції норми ст. 185-3 КУпАП, яка передбачала невеликий штраф у якості стягнення, але не давала можливості оскарження постанови у даній справі, що забезпечувало простий та дієвий спосіб впливу на правопорушників.

Азаранський Є.О.,

студент 1 курсу ННІ №3 НАВС,

Лупало О.А.,

к.ю.н., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування НАВС